02 HADRIÁN 22/6/2024

Zpravodaj Mezinárodního divadelního festivalu Regiony

Zdarma

festivalregiony.cz

#29 REGIONY MEZINÁRODNÍ DIVADELNÍ FESTIVAL HRADEC KRÁLOVÉ

Milé, rozechvěné čtenářstvo,

už jsem se těšil, až vás po večerech strávených psaním článků budu po Hradci potkávat s Hadriánem v ruce. Mám radost, že ještě než se rozutečeme na letní dovolené, můžeme spolu festivalem oslavit a uzavřít uplynulou divadelní sezonu.

Město se po včerejším parném dni ospale probouzí z páteční párty, pomalu se zaplňuje dalšími diváky i divadelníky a před námi je nabitý festivalový víkend. První den Regionů nás rovnou hodil do vody hustého divadelního a hudebního programu. Není se čemu divit – vždyť tématem letošního ročníku je Tekutost. Doufám, že vám Hadrián svými tipy, články a rozhovory pomáhá se v takřka bezbřehém programu zorientovat a že tekutý rybník festivalu letos přeplavete bez újmy.

Někdy se u toho třeba trochu zadýcháte a zapotíte. Možná budete mít krizovou chvilku nebo pocit, že už nemůžete. Pevně ale věřím, že tyto okamžiky festivalové únavy nebo diskomfortu – třeba při setkání s náročnějšími tématy, která nám inscenace otevírají – překonáte. A že se pak z druhého břehu na tu vodní plochu zážitků podíváte a řeknete si: tenhle výhled za to stál!

Já si to včera řekl třeba poté, co jsem zpocený doběhl rovnou z nádraží do Draku na představení Charms je vinen!, ve kterém Matija Solce oživil Charmsův surreálný svět tak absurdně, sugestivně a vtipně, že část publika smíchem ztrácela dech. To za to utíkání stálo! Pot mi smyl déšť po cestě do Klicperova divadla na Zkrocení zlé ženy z bulharského Plovdivu. Opulentní spektákl balancující na hraně kýče otevřel mimo jiné otázky genderové nerovnosti, která, ač se z některých pozic může zdát umělecky vyčerpaná, vyřešená není ani zdaleka.

Doufám, že i vás hradecké moře festivalových zážitků v těchto teplých dnech řádně osvěží a že v něm pod jeho intenzitou neutonete. Chtěl bych vám popřát co nejvíce divadelních setkání, která vás rozechvějí a třeba vám pomohou najít i onu rovnováhu, jež si letošní Regiony vetkly do motta.

Tak na viděnou na představeních!

Dominik Rathan

Co vás naposledy rozechvělo?

(ať už v pozitivním nebo negativním slova smyslu)

Chvění podléhám často. Je mi blízké a mám ho ráda, ať už bouří emoce na jedné či druhé straně. Na připomenutí nestálosti je pro mě vždy něco přitažlivého. Nedávno jsem dočetla Srpny Jakuba Stanjury a chvění, které příběh o manipulaci způsobil, rozhodně příjemné nebylo. Přes to jsem za stopu, kterou ve mě kniha zanechala, velmi vděčná. A to je ta zvláštně krásná ambivalence, kterou v sobě umění nese.

Jak se vám daří znovu nabýt rovnováhu, když vás něco rozhodí?

To záleží na tom, jaké povahy ono rozhození je. Rovnováha se mi občas hledá těžko, ale pár osvědčených metod už mám. Horká sprcha, běh, procházka, spánek, tanec, báseň, gramofon, sdílení okamžiku s někým, kdo je mi blízký, ticho v galerii, divadlo, kino, kočky a taky samota...v libovolném pořadí.

Barbora Kamenická Pokorná,
dramaturgyně Divadla Drak

Pojem dne

Asidérodromofil

Z latinizovaných a pofrancouzštěných starořeckých základů sidéro (železo), drome (běh, pohyb) a philie (náklonnost).

Člověk stižený chorobnou náklonností k jízdě vlakem či vůbec železniční tématice.

(např. Jaroslav Rudiš, spoluautor divadelní hry Oslava, uváděné dnes v 19.00 v Klicperově divadle)

Dnešní tip

Konečně u nás přestává platit pravidlo, že rap je žánrem pro machistické muže. Letos se na alternativní scéně vedle několika dalších jmeno objevilo duo HIHIHAHAHOLKY, které vydalo desku Pinky Winky Life. Přestože Alena Novotná se Štěpánkou Todorovou rapují o tradičním tématu zkušenosti dospívajících žen, tak oproti dalším MCs se odlišují svým poetickým slovníkem. Líbezně snovou atmosféru, v níž je dostatek místa pro naštvání i humor, spoluutváří hudební podkres kombinující pomalé beaty s melancholicky znějícími syntetizátory.

Štěpán Truhlařík

Citát

„Obvykle chválívají dramatika, který umí vyvolat slzy. Stejný talent má ovšem i obyčejná cibule."

Heinrich Heine

Hadrián

Zpravodaj Mezinárodního divadelního festivalu Regiony

Šéfredaktorka
Veronika Švecová

Redakce
Adéla Kalusová
Tereza Kubalová
Dominik Rathan
Štěpán Truhlařík

Dětská stránka
Jana Neduha
Čarokrásno kolektiv

Korektury
Anežka Hašková

Grafický design
Přemysl Zajíček

Sazba
Čarokrásno kolektiv
Kristýna Marková
Nikola Iljučoková
Barbora Tomová

Foto
Anna Bartolotti
Karolína Malá
Ester Šebestová
Jan Šmída
Lukáš Veselý
Archiv divadel

Produkce
Barbora Kalinová

Tisk
Martin Sedláček

Obálka
Inscenace Běh,
FOTO: Benoit Martrenchar

Pořadatelé festivalu
Klicperovo divadlo o.p.s.
Divadlo DRAK
a Mezinárodní institut figurálního divadla o.p.s.
kontrapunkt, z. ú.

Generální partneři
Statutární město Hradec Králové
Calendarium Regina

Hlavní partneři
Ministerstvo kultury České republiky
Královéhradecký kraj
Státní fond kultury ČR

Tomáš Ráliš: Nemá smysl dělat na divadle svět hezčí

Tomáš Ráliš

- Dramatik a student režie Katedry činoherního divadla na DAMU.
- Už během studií získal třikrát cenu Evalda Schorma za své hry.
- Ceny divadelní kritiky jej ocenily jako Talent roku 2023.

Na programu divadelního festivalu Regiony jsou hned dvě inscenace ve vaší režii. Jedním z nich je inscenace Vyhubyt, kterou uvádí Klicperovo divadlo. Jaké to je režírovat svůj vlastní text?
Je to komplikovanější v interpretaci. Doufám, že se nám podařilo text překročit a dát mu režijně i dramaturgicky něco navíc.

Jaká pozitiva a jaká negativa toto dvojí autorství přináší?
Dívám se na dvojí autorství spíš pozitivně, byť je náročné držet si odstup. Rád bych v tomto zdvojování pokračoval. Do Klicperova divadla se na podzim vrátím se svým dalším textem, který se jmenuje Slučitelné díly.

Chtěl byste tedy i v budoucnu inscenovat vlastní hry?
Určitě by to nebylo bez výjimky. Připravuji texty i pro jiné režiséry/ky. Zároveň chci být u toho a získávat tak zkušenosti a impulzy pro další psaní. Je tu i řada praktických důvodů. Režisér má v divadle silnější pozici.

Hra Vyhubyt přináší témata jako nedostupnost bydlení, profesní vyhoření, mateřství. Jak je nahlíží?
Já to popisuji jako černou komedii. Pracujeme také s pojmenováním radikalizovaná konverzační komedie. Snažím se psát o temnotě s humorem. Zajímají mě vážná témata. Současně nechci diváka týrat. Tedy, ne moc.

Jaká témata to jsou?
Ve Vyhubyt je to například téma smrti, strachu z ní, ze stárnutí. Také ze zbytečnosti vlastní existence. Nesmyslnosti. Bezvýchodnosti. Postavy jsou hnány do řešení situací, ve kterých nechtějí být, ale nejsou jiná východiska. Nejsou správné volby. Děj a okolnosti hrnou postavy před sebou a ony se snaží brzdit patama.

Zbytečnost vlastní existence. Strach ze smrti. Napadá mě, jestli je možné se neobávat...
Myslím, že od chvíle, kdy si je člověk vědom sebe sama a své konečnosti, tak nějaká existenciální, a kor v případě Vyhubyt i existenční, tíseň na něj dopadá. Zaměřil jsem se na bytovou krizi doléhající na rodinu, krizi, která se vrací stále dokola a často zaznívá, že si s tou situací mají lidé poradit právě v rámci rodiny, jako by všechny rodiny byly fungující, zabezpečené a finančně stabilní. Je to opuštěné politické téma.

Jak hledáte témata? Předpokládám, že v tomto případě je to něco, co vás pálí. Máte nějaké téma, které považujete za své? Nebo svádíte neustálý boj s otázkou: Co je mé téma?
V případě Vyhubyt jsem si dopojmenoval téma, kterému se věnuji i ve své režijní práci, a to jsou právě rodinné konflikty, respektive jak určitý status quo dopadá na rodinu, jednotlivce. Budu se tomu nadále věnovat i v jiných textech. Baví mě, když můžu téma, které je osobní, přetavit do celospolečenské otázky. Věřím, že se dá dramatickým textem odrazit něco z reality, ze světa, v němž žijeme.

Inscenaci Pan Polštář uvádějí MDP. Proč zrovna tento titul? Je pro vás předloha atraktivní, protože hlavní postavou je spisovatel a nutí uvažovat nad otázkami jako: Jak silně je autor spojen se svým dílem? A zrcadlí se v něm? Je autor mrtev?
Pan Polštář je má nejoblíbenější hra Martina McDonagha. Jistě, zajímala mě postava spisovatele, který řeší odpovědnost za své psaní, zobrazování násilí a zla ve světě. Je to do značné míry i mé osobní téma. Když ve svých hrách nahlížím temné stránky lidí, říkám si, co už je příliš, nebo kde leží linie, kterou bych neměl překračovat. Doteď to nevím, zároveň si myslím, že nemá smysl dělat na divadle svět hezčí. Naopak by ho mělo zobrazovat takový, jaký je, i jak ho nechceme vidět.

Když píšete, je pro vás autorský proces surové prožívání, nebo dokážete udržovat nadhled? Věřím, že může být nebezpečné nahlížet krajní zákoutí lidské povahy.
Proces psaní první verze textu je velmi impulzivní a nekontrolovaný. Intuitivní. V žádné oblasti svého života nejsem tak svobodný, jako když píšu. Je to prozkoumávání lidské propasti. S tím se váže i to, že text mnou prochází a setkání s temnými tématy je tu a tam náročné. Nestěžuji si, naopak, je to způsob, jak se s nimi konfrontuji a vyrovnávám.

Podle mě je Pan Polštář výsostně herecká inscenace. Jak intenzivní bylo zkoušení a práce s herci?
Bylo správně intenzivní po všech stránkách. Velmi záhy jsem pocítil důvěru, kterou ve mě herci mají, přestože jsem přicházel coby student. Spolupráci s herci a herečkami považuji za zcela zásadní. To, že jsme text upravili pro čtyři takto silné hráče, považuji za jedno z nejlepších rozhodnutí. Proces zkoušení byl tvůrčí dialog. Spoustu nápadů vznikalo ve vzájemném souladu. Míra citlivosti a současně divoké spontaneity, s jakou například Aleš Bílík přistoupil k roli, pro mě byla ohromující.

Jste v posledním ročníku na DAMU a máte za sebou zkušenost s režií pro velké scény i oceněné divadelní hry. Člověk by řekl, že máte skvěle nakročeno do profesionálního divadelního světa. Jak se na něj těšíte?
Zatím jsem o tom takhle nepřemýšlel. Rozkoukávám se a hledám si, jaký způsob divadelní tvorby je mi nejbližší. Věci se dějí rychleji, než jsem schopen si uvědomovat. Mám chuť nabírat zkušenosti, objevovat. Je to intenzivní způsob žití.

Ptala se Adéla Kalusová

Sociální divadlo

Dokážete si představit, co se skrývá pod činností tzv. sociálního divadla? Jedná se o divadlo, které se nesoustředí na umělecké provedení, ale na zviditelnění určitých problémů spjaté s minoritními skupinami, které zastupuje. Sociálním divadlem můžeme označit divadelní soubor Rozkoš, který je součástí organizace Rozkoš bez rizika (R-R). Zakladatelkou organizace a principálkou souboru je Hana Malinová, která je vystudovaná sociolożka a divadlo vnímá jako formu terapie.

Nezisková organizace Rozkoš bez rizika edukuje o sexuální výchově. Zároveň zvyšuje povědomí o práci v sexbyznyse, která je v českém prostředí přítomna, ale raději se o ni mlčí. Než aby placené sexuální a erotické služby byly vykonávány nelegálním a nebezpečným způsobem, tak se snaží tuto činnost respektovat a erudovat pracovníky a širokou veřejnost. Organizace proto nabízí sociální služby ve formě poradenských center, které se věnují jak legislativě spojené s touto prací, tak i riziky, se kterými se může pojit.

Aktéry nebo aktérkami divadelních představení jsou buď klienti organizace, sexuální pracovníci nebo zaměstnanci, příznivci či osoby marginalizovaných skupin. Letos přichází na festival s obnovenou divadelní inscenací A co všichni ti muži aneb Malý průvodce velkým SEXEM. Prostřednictvím zpěvních výstupů a humorné lehkosti pojednává o tajemství sexu a ženské sexualitě. Rovněž tematizuje obtíže v navázání partnerského vztahu a obavy z osamělosti. Inscenace nabízí sociální přesah, co se týče edukace žen pracujících v sexbyznysu. Divadelní činnost souboru seznamuje diváka i s organizací R-R a nabídkou zdravotních služeb, skrze které poskytují testování pohlavních onemocnění.

V březnu se divadelní soubor Rozkoš účastnil 18. ročníku krajské přehlídky ochotnických divadel v Hodoníně, odkud si Hana Malinová a soubor odnesli cenu festivalu Hobblík 2024 za soustavnou tvorbu v oblasti sociálně divadelních projektů. Dnes v noční hodině od 22.15 v prostorách Radnice máte možnost se seznámit s principy sociálního divadla a poznat organizaci, která svou činností vzdělává a eliminuje nebezpečí určitých rizik.

Tereza Kubalová

Létající pánvičky, emzáci a strach ze světové války

Existuje řada sci-fi knih či filmů, které čteme či sledujeme pouze pro zábavu. Trneme hrůzou při tom, jak parta „emzáků“ drtí lidstvo na maděru nebo naopak držíme palce nasvalenému frajerovi až po uši pobouchanému olovem, aby odstřelil „zelené svinstvo“ zpátky mimo mléčnou dráhu. Takovouto tvorbu, která nemá jiný účel než vyplavit pár molekul kortizolu či endorfinu, běžně označujeme za brak. Kvalitu vědeckofantastického žánru lze poměřovat z mnoha hledisek. Jedním, které sdílí spolu s (anti) utopiemi, je otázka věrohodnosti jejích předzvěstí. Nemyslím to, zda doopravdy ve vesmíru létají obří kotouče, to je spíše žánr konspiračních teorií, ale to, zda díla pojednávající o věku vyšší civilizační a technologické vyspělosti přinášejí ojedinělou, dosud skrytou zprávu o naší současnosti.

Herbert George Welles, jeden z praotců vědeckofantastické literatury, napsal svůj stěžejní román mezi lety 1895 až 1897. V porovnání se současnými blockbustery se nám příběh o „létajících pánvičkách“ může jevit lehce úsměvně a nezáživně, ale v době svého vydání obdržel nadšené reakce jak ze strany čtenářů, tak kritiků. Z historického hlediska se navíc jedná o artefakt se silnou výpovědní hodnotou. Nečekaný přílet hrozivé mimozemské civilizace odrážel nejrůznější představy tehdejší viktoriánské společnosti. Na konci 19. století britské impérium ovládalo zhruba čtvrtinu zeměkoule a kontrolovalo okolo pětiny všech jejích obyvatel. Mocenská hegemonie a technologická vyspělost dávala Britům pocit civilizační nadřazenosti, která byla navíc vědecky ospravedlňována. Vedle rasových teorií to byl sociální darwinismus uplatňující krédo „silnější přežijou“ jak na moderní evropskou společnost, tak na podrobené části světa. Není proto náhodou, že Marťané přistanou v městečku nedaleko Londýna. H. G. Welles chtěl svou knihou nastavit tehdejšímu imperiálnímu smýšlení zrcadlo. Sám se později vyjádřil, že k sepsání jej inspiroval brutální zásah britské koloniální armády vůči původním obyvatelům Austrálie. Mezi 20. až 30. lety bylo málem vyhlazeno tasmánské etnikum a historici dodnes polemizují nad tím, zda násilný akt neoznačit za genocidu.

Válka světů bývá řazena k žánru literatury invaze (*invasion literature*), který se ustanovil v poslední třetině 19. století. Díla odrážela strachy z vyhrocení diplomatických neshod mezi tehdejšími evropskými říšemi a z propuknutí obřího válečného konfliktu. Z dnešního pohledu lze tyto příběhy označit za prorocké. V tom je možná i ironie nejen vědeckofantastického žánru, ale všech dalších pracujících s blízkou či paralelní realitou. Jejich historická kvalita se ukáže ve chvíli, kdy se jejich temné scénáře naplní. Jak tuto sci-fi klasiku uchopili v Divadle Drak, můžete zhlédnout dnes od 16:00.

Štěpán Truhlařík

V područí náhody

Belgický novocirkusový soubor Les Vélocimanes Associés vznikl v roce 2015 a specializuje se na žonglérství. „Vélocimane" etymologicky označuje „toho, jehož ruce se velmi rychle pohybují" a v 18. a 19. století se výraz používal právě pro žongléry. Uskupení na Regiony přijíždí s projektem Der Lauf – studií nahodilosti života ve formě absurdní žonglérské show s participativními prvky. Od roku 2018 s ním úspěšně objíždějí svět a pražští diváci ho mohli zhlédnout již v zimě v rámci letošního ročníku Cirkopolis.

Přestože se v některých projektech Les Vélocimanes Associés žonglování neobjevuje vůbec, jeho členové se jako žongléři definují a tato zkušenost pro ně byla klíčová v hledání jejich poetiky. Od tradičního žonglérství se ale posunuli více k manipulaci s objektem a ke zkoumání jeho performativních možností. Rozdílem je samozřejmě i posun od pouhé „zábavy" k metaforickým přesahům performancí. Přesto se k cirkusové tradici hlásí, především v rovině otevřenosti a přístupnosti širšímu publiku.

Performeři (Guy Waerenburgh, Baptiste Bizien) jsou v Der Lauf oblečeni v kvádru s kovovými kbelíky na hlavě, které zakrývají jejich tváře. Poslepu se vrhají do různých existenciálních experimentů – balancují talíře na tyči, žonglují s noži a nádobím nebo střílí z pušky. Zda se jim to podaří bez újmy na zdraví, záleží nejen na náhodě, ale i na nás, divácích. Pomůžeme jim v jejich cestě za smysluplností, nebo je necháme utopit se v lavině předmětů a absurdních situací, které nad nimi převezmou kontrolu?

Tvůrci při vytváření performance sáhli po dvou na první pohled protichůdných inspiracích – mysteriózní poetice Davida Lynche a francouzské televizní soutěži Intervilles, ve které účastníci plní různé bláznivé fyzické úkoly. Název samotný pak odkazuje k filmu The Way Things Go (Der Lauf Der Dinge) švýcarského dua Peter Fischliho and David Weisse. V experimentálním snímku z roku 1987 zachytili řetězovou reakci různých fyzikálních událostí a chemických procesů na materiálech a objektech denní potřeby. Proces u jednoho objektu je vždy spouštěčem procesu dalšího a vše se na první pohled děje bez jakéhokoliv lidského zásahu.

Autoři chtěli snímkem poukázat na nahodilost a absurditu našeho světa v kontrastu k technologickému pokroku a zvyšujícím se nárokům na efektivitu. Les Vélocimanes Associés z filmu převzali především industriální a mechanickou estetiku a práci s různými materiály. Potemnělou, industriální atmosféru však nabourávají smyslem pro situační humor a nadsázku. Právě jím, zálibou v riziku, ale i smyslem pro poezii si získávají publikum po celém světě.

Dominik Rathan

PolaroID

Generace sněhových vloček poznává autorským přístupem divadlo i sebe sama.

Divadlo Polárka asi není nutno dlouze představovat. Řadí se k jedné z tuzemských scén, která se věnuje tvorbě pro děti a mládež. Na svém repertoáru má inscenace pro diváka od věku 0+ a pokrývá svými tituly nabídku až do teenagerovského období. Vedle stálého programu fungují v divadle hned čtyři divadelní studia - Polárníček I. a II., PolarITY a PolaroID. Setkávání těchto divadelních souborů je založené na principech dramatické výchovy. Účastníci mají možnost zdokonalovat se v různých aspektech divadelní tvorby jako je hlasová i pohybová průprava, improvizace, rozvíjení kreativity. Důraz je kladen na autorský přístup k tvorbě menších či rozsáhlejších jevištních tvarů s ohledem na věk tvůrců. Kolektivní souhra a spolupráce vede k nazkoušení inscenací, které jsou prezentovány na jevišti Divadla Polárka.

Studio PolaroID sdružuje mladé tvůrce ve věku od 15 do dospělosti. Jak bylo zmíněno výše, hlavním cílem setkávání je společná tvorba divadelní inscenace a její následné uvádění. Skupinu teenagerů vedou lektorky Marie Bravencová a Iveta Kocifajová - duo KOBRA. Těžiště tvorby je v autorském přístupu - kolektivně vzniká text i samotný jevištní tvar s režijním vedením lektorek. Autorské inscenace nabízí možnost, jak tvořit s autentickou generační výpovědí. Vidíme, co danou skupinu zajímá, trápí, těší, pálí. Co je pro ně důležité a o co se zajímají.

Jinak tomu není ani v inscenaci Digitální domorodci, se kterou přijíždí divadelní soubor PolaroID na Regiony. Kolektiv zpracovává téma bytostně vlastní - vychází z tvrzení, že generace sněhových vloček je přecitlivělá, emočně nestabilní, přesvědčena o své jedinečnosti. Celé toto označení doprovází pejorativní konotace a kolektiv představuje i komentuje sebe jako generaci sněhových vloček ve tvaru výrazné jevištní estetiky hojně využívající popkulturní symboly. Tvůrci si drží nadhled, staví situace s nadsázkou i vnitřní křehkostí. Je to drzé, bláznivé, odhalující se.

Inscenace Digitální domorodci je divadlo generační výpovědi. Na jevišti vidíme výsledek smyslu dramatické výchovy. Mladí tvůrci kultivují nejen svůj jevištní výraz, herecké dovednosti, ale přímo prezentují i mimoestetický rozměr divadla. PolaroID je soubor, který amatérskou divadelní scénu povznáší a pečuje o talent i kreativního ducha svých svěřenců.

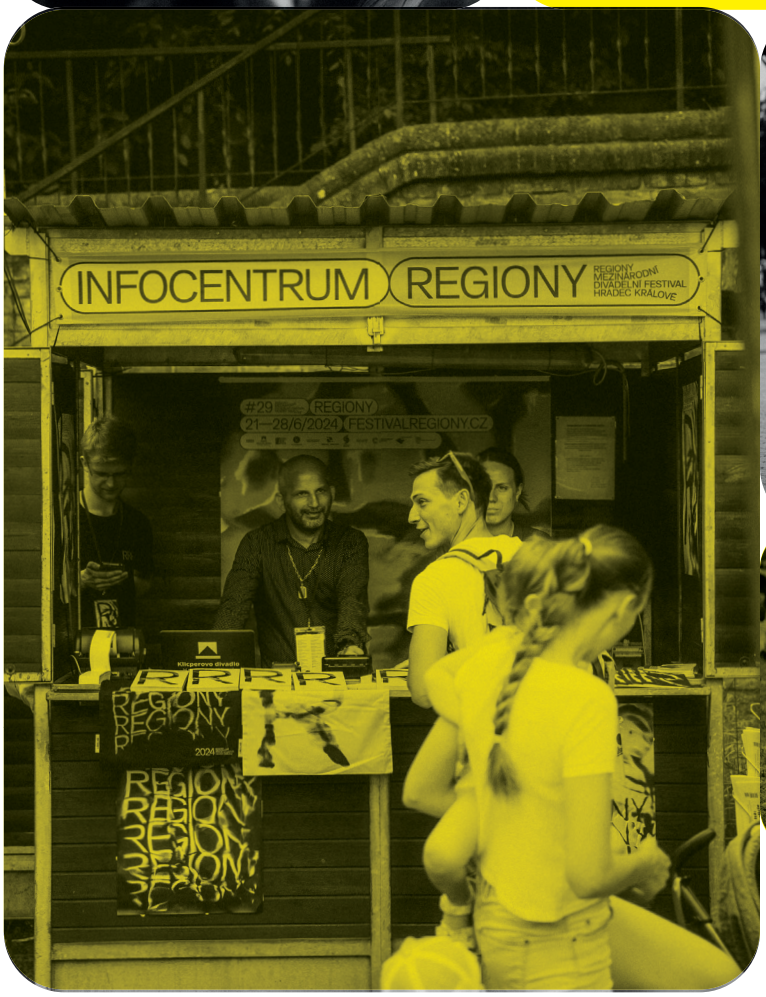
Adéla Kalusová

První dojmy bývají ty nejdůležitější!

Vybavena dvěma malými dětmi strávila jsem první festivalový den takřka celý kolem Divadla Drak. Ačkoliv je to zde pro rodiče a jejich ratolesti ideální oáza klidu s dostatkem stínu, několika ze dřeva vyřezanými venkovními herními prvky (včetně naprosto bombastické kuličkové dráhy!), divadelními pohádkami, stánkem se zmrzlinou i barem (většinu času bez dlouhé fronty!), tak na své si zde rozhodně přijdou i bezdětní. Divadlo Drak totiž i během festivalu úspěšně ukazuje, jak imaginativní a zajímavá může být práce s objekty, loutky nevyjímaje. BOXY souboru Unterwasser nabídly 8 minikukátkových jevišťátek pro jediného diváka. „Kukátkové" zde platí v celé své doslovnosti. Divák totiž na výjev hledí skrze maličké kukátko do nevelké krabice. Ve třech případech pak na druhé straně krabice stojí performer, který výjev schovaný mezi čtyři malé stěny animuje, ve čtvrtém si za pomocí instrukcí, které dostávají do sluchátek, dokonce dva diváci zvládnou to, co mají vidět, sehrát pro sebe navzájem. Obsah zbylých krabic si divák může prohlédnout úplně sám. Každá z rozehraných krabic je založena na jiném principu a ukazuje širokou škálu možného využití tohoto divadla „jeden na jednoho" a čas, který každá miniperformance naplňuje, je sice kratičký, ale využitý beze zbytku. A přiznám se, že zrovna když jsem začala v duchu uvažovat nad tím, jestli se nonverbální objektové divadlo nepřeceňuje a jestli obzvlášť v kontextu české upovídané divadelní tradice nepotřebujeme nějaký doslovnější příběh, přistihla jsem se, jak paralelně nechávám svůj mozek volně asociovat a skutečně jsem se nad myšlenkami, které mi rozpohybované objekty nasadily do hlavy, dojala. O tom, jak se dá s předměty kouzlit, mě již poněkolikáté přesvědčil Matija Solce, když z kusu molitanu a gumových rukavic svým loutkovodičským umem vytvořil hned několik roztomilých stařenek, které valily oči jak živé. No, a že loutkové divadlo může být dokonce dětem nepřístupné, varoval své diváky i Marek Bečka, když v úvodu k Postradatelným z dílny souboru Buchty a loutky inzeroval sex, drogy a násilí. Je pravda, že ničemu z toho se jejich inscenace nevyhnula, ovšem vše oblékla do ryze loutkového hávu. Tak jako již mnohokrát, Buchty a loutky opět suverénně ukázali, že formát loutkového divadla může sám sobě skládat hold i se shazovat zároveň. Po prvním dni nastavily Regiony laťku hodně vysoko a já se těším, že si ji na podobné úrovni udrží až do konce!

Veronika Švecová

Zanechat stopu

K čemu jsou na světě umělci? Dělají svět kolem nás ještě krásnějším! Nakoukni k nim do ateliérů a zjisti, co mají zrovna na práci.

Najdi správné dvojice, pokud nevíš, rozplétačka ti pomůže. A víš vůbec, jak se jejich povolání nazývají?

(1) Štěpán miluje dřevo, v jeho dílně to voní lesem a hoblinky létají všude kolem.

Ř _ _ _ _ _

Štěpán

(2) Josefína to umí s barvami, a z roztodivných materiálů umí vytvořit úplně jiné věci.

V _ _ _ _ _ _ _ _ _

Josefína

(3) Lenku nejčastěji potkáš se zápisníkem v ruce. Pomocí slov pak dokáže tvořit světy, které ožívají na jevišti a vtahují diváky do příběhů.

D _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

Lenka

(4) Barbora zvládne vymyslet takové pohyby, díky kterým tanečníci a herci dokážou vyprávět příběhy i beze slov.

CH _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

Barbora

(5) Milan umí nasměrovat světlo tak, aby vytvořilo na jevišti tu správnou atmosféru.

O _ _ _ _ _ _ _ _ _

(nebo také lightdesigner)

Milan

(6) Hugo si rád hraje s tóny a dokáže je poskládat za sebou v úžasné melodie.

S _ _ _ _ _ _ _ _

Hugo

Tvořit může každý, to se ví! Vyber si jedno z povolání a zkus si na něj zahrát. Jaké dílo by pak vzniklo? Kresli, piš, tanči, tvoř! Nevíš, kde začít? Vydej se před Divadlo Drak, kde si můžeš vyrobit vlastní loutku v dílně Báry Hubené nebo načerpej inspiraci v Žižkových sadech na Hemženi!

Správné odpovědi: (1) Řezbář, (2) Výtvarnice, (3) Dramaturgyně, (4) Choreografka, (5) Osvětlovač, (6) Skladatel

22/6/2024 SOBOTA PROGRAM

09.00—02.00	Žižkovy sady	**Bonusová stanice Nextbike**		English friendly		doprovodný program/accompanying program	zdarma/free admission
10.00—24.00	Žižkovy sady	**Hemžení**	Berta Doubková, Josefína Holcová, Iva Ščerbáková	nonverbální/nonverbal		performance, vizuální umění/visual art	zdarma/free admission
10.00—10.45	Pod plachtou Divadla Drak	**Kašpárek domek staví**	LokVar		3+	divadlo/theatre	140 Kč
10.00—18.00	Plenér Divadla Drak	**Kolotoč řezbáře Matěje**			rodinné/family friendly	doprovodný program/accompanying program	dobrovolné/voluntary admission
10.00—11.25	Klicperovo divadlo	**S Caroline v kuchyni**	Klicperovo divadlo	English friendly	13+	divadlo/theatre	310 / 330 / 350 Kč
10.00—18.00	GMU	**Loutky & židle: Věra Říčařová Vítková & František Vítek**	Galerie moderního umění v Hradci Králové			vizuální umění/visual art, doprovodný program/accompanying program	100 Kč
10.45—11.15	Laboratoř Divadla Drak	**BOXY**	UnterWasser	nonverbální/nonverbal, English friendly	7+	performance, vizuální umění/visual art	200 Kč
11.00—18.00	Plenér Divadla Drak	**Dřevěná dílna Báry Hubené**			3+	dílna/workshop	dobrovolné/voluntary admission
11.15—11.45	Laboratoř Divadla Drak	**BOXY**	UnterWasser	nonverbální/nonverbal, English friendly	7+	performance, vizuální umění/visual art	200 Kč
11.45—12.15	Laboratoř Divadla Drak	**BOXY**	UnterWasser	nonverbální/nonverbal, English friendly	7+	performance, vizuální umění/visual art	200 Kč
14.00—14.45	Pod plachtou Divadla Drak	**Pohádka lesní**	Divadlo b		4+	divadlo/theatre	140 Kč
14.00—15.35	Studio Beseda	**Vyhubyt**	Klicperovo divadlo	English friendly	15+	divadlo/theatre	290 Kč
15.00—15.55	Studio Divadla Drak	**Běh/Der Lauf**	Les Vélocimanes Associés	nonverbální/nonverbal, English friendly	8+	cirkus/circus, divadlo/theatre	200 Kč dítě / 350 Kč dospělý
15.00—15.50	Divadelní šapitó	**Perníkajda**	Divadlo Brambůrky		3+	divadlo/theatre	dobrovolné/voluntary admission
15.00—17.00	Šapitó Divadla Drak	**Knihvazouni – výroba prázdninových deníčků**	Tereza Kloučková a Karolína Kalousová	English friendly	5+	dílna/workshop	dobrovolné/voluntary admission
15.30—16.15	Letní scéna	**Duhová**	Sluníčkové divadlo		3+	divadlo/theatre	zdarma/free admission
15.40—16.40	Studio Beseda	**Kitchen Table: Vyhubyt**	Lektorské oddělení Divadla Drak		rodinné/family friendly	debata/debate, doprovodný program/accompanying program	zdarma/free admission
16.00—18.00	Open Air stan	**Dílna s Agátiným světem**	Agátin svět			dílna/workshop	zdarma/free admission
16.00—18.00	Městská hudební síň	**Buchty a bohyně**	Divadelní soubor Gymnázia prof. Jana Patočky		15+	divadlo/theatre	dobrovolné/voluntary admission
16.00—18.00	Žižkovy sady	**Prezentace činnosti organizace Aufori**	Aufori, o.p.s.		rodinné/family friendly	doprovodný program/accompanying program, dílna/workshop	zdarma/free admission
16.00—17.00	Hlavní scéna Divadla Drak	**Válka světů**	Divadlo Drak	English friendly	11+	divadlo/theatre	180 Kč
16.15—16.45	Laboratoř Divadla Drak	**BOXY**	UnterWasser	nonverbální/nonverbal, English friendly	7+	performance, vizuální umění/visual art	200 Kč
16.45—17.15	Laboratoř Divadla Drak	**BOXY**	UnterWasser	nonverbální/nonverbal, English friendly	7+	performance, vizuální umění/visual art	200 Kč
17.00—17.40	Radnice	**Matkabaret aneb Nalité prsy, chlupů trsy**	Nabalkoně matky		15+	divadlo/theatre	dobrovolné/voluntary admission
17.00—18:00	Šapitó Žižka	**Švédované filmy**	Umělecká skupina UMSKUP		6+	divadlo/theatre	dobrovolné/voluntary admission
17.15—17.45	Laboratoř Divadla Drak	**BOXY**	UnterWasser	nonverbální/nonverbal, English friendly	7+	performance, vizuální umění/visual art	200 Kč
17.30—18.25	Studio Divadla Drak	**Běh/Der Lauf**	Les Vélocimanes Associés	nonverbální/nonverbal, English friendly	8+	cirkus/circus, divadlo/theatre	200 Kč dítě / 350 Kč dospělý
17.45—18.15	Laboratoř Divadla Drak	**BOXY**	UnterWasser	nonverbální/nonverbal, English friendly	7+	performance, vizuální umění/visual art	200 Kč
18.00—19.00	Malé náměstí	**PrůŠvih!**		English friendly nonverbální/nonverbal	rodinné/family friendly	performance	dobrovolné/voluntary admission
18.00—19.00	Žižkovy sady	**Hudební skupina Romance**				hudba/music	dobrovolné/voluntary admission
18.30—19.30	Klub Divadla Drak	**Kitchen Table: Běh/Der Lauf**	Lektorské oddělení Divadla Drak		rodinné/family friendly	debata/debate, doprovodný program/accompanying program	zdarma/free admission
19.00—21.30	Klicperovo divadlo	**Oslava**	Klicperovo divadlo	English friendly	13+	divadlo/theatre	260 / 280 / 300 Kč
19.00—19.43	Gočárovo schodiště	**Všechno své si nosím s sebou**	Markéta Bohadlová		15+	divadlo/theatre	dobrovolné/voluntary admission
19.00—20.00	Šapitó Žižka	**Stand-up show**	Underground Comedy			divadlo/theatre	dobrovolné/voluntary admission
19.30—20.30	Pod plachtou Divadla Drak	**Automat na filmy**	Buchty a loutky		13+	divadlo/theatre	150 Kč
20.00—21.30	Divadelní šapitó	**Studio N live**	Deník N			diskuze/discussion	100 Kč
20.30—21.15	Hudební šapitó	**KRÁĽOVÁ**	KRÁĽOVÁ			hudba/music	dobrovolné/voluntary admission
21.00—21.20	Jižní terasy	**Školní výlet**	Václav Bartoš			divadlo/theatre	dobrovolné/voluntary admission
21.30—22.30	Šapitó Divadla Drak	**DVA**				hudba/music	dobrovolné/voluntary admission
21.30—23.00	Letní scéna	**Three Wild Guns**				hudba/music	zdarma/free admission
21.30—22.30	Šapitó Žižka	**Podejton – koncert**	Umělecká skupina UMSKUP			hudba/music	dobrovolné/voluntary admission
21.30—22.15	Hudební šapitó	**HIHIHAHAHOLKY**				hudba/music	dobrovolné/voluntary admission
22.15—23.05	Radnice	**A co všichni ti muži aneb Malý průvodce velkým sexem**	Divadelní soubor ROZKOŠ		18+	divadlo/theatre	dobrovolné/voluntary admission
22.15—23.05	Městská hudební síň	**Digitální Domorodci**	Divadlo PolaroID		15+	divadlo/theatre	dobrovolné/voluntary admission
22.45—23.30	Hudební šapitó	**Athena Chlebová**				hudba/music	dobrovolné/voluntary admission
23.00—01.00	Šapitó Žižka	**Honim si triko**	UMSKUP			hudba/music	zdarma
00.00—01.30	Hudební šapitó	**HRTL**				hudba/music	zdarma/free admission

Generální partneři HRADEC KRÁLOVÉ CALENDARIUM REGINA

Hlavní partneři MINISTERSTVO KULTURY KRÁLOVÉHRADECKÝ KRAJ Státní fond kultury ČR

Pořadatelé Klicperovo divadlo Hradec Králové DIVADLO DRAK THEATRE kontrapunkt